

տկարացրնելու տեղը շատ անգամ նաև
կը գորացրնէ :

Ուսմանց մէջ, ինչպէս նաև քաղա-
քականութեան մէջ, զգոյշ կեցիր կու-
սակցութիւններէ և անոնց դրութիւն-
ներէն կամ կարծիքներէն : Ինչո՞ք
ութիւնները որ կարենաս հասկընալ,
ուրիշներուն հետ բաղդատել ու վրան
դատաստան ընել, բայց անոնց գերի-
մ'ըլլար : Ինչ օգուտ տեսան իրենց
հակառակութիւններէն Վրիստոտելի,
Պլատոնի և ուրիշ փիլիսոփայից գովիչ-
ներն ու պարսաւիչները, և կամ Վրիս-
թոն ու թաւառն գովողները ու վար-
զարնողները : Բայց կուռքի պէս պաշ-
տուած ու գետնէ գետին զարնուած
իմաստունները ինչ էին նէ ան մնացին .
անով ոչ մէյմէկ աստուածներ եղան և
ոչ մէյմէկ անխեղճներ . իսկ որոնք որ
իրար անցեր էին զանոնք սուտ կշիռ-
ներու մէջ կշռելու՝ ծաղր եղան, և աշ-
խարհք անոնց աղաղակներէն չարչա-
րուեցաւ՝ բայց բան մը չսորվեցաւ :

Ինչ ուսման ետեւէ ալ իյնաս՝ նայէ
որ ձեռքէ չձգես հանդարտ մտքով ըն-
տրութիւն ընելն ու բարակամտութիւն
դիտողութիւն ընելը, վերլուծութիւն
ընելու համբերութիւնը և շարադրու-
թեան ոյժը, և ամէն բանէ ալ աւելի՝
հաստատուն կամք ունեցիր ամենեւին
արգելքներէն չյաղթուելու, և բրած
յաղթանակներուդ վրայ չհպարտանա-
լու . այս ինքն կամք ունեցիր միտքդ լու-
սաւորելու՝ որչափ որ լստուած թոյլ
տուեր է, քաջութեամբ՝ բայց առանց
յանդգնութեան :

ՓԵՂԵՆԻՍ

Իմաստասէր ոմն Երկուս ստացեալ աշակերտս,
ոմն ջանացող և անմիտ և միւսն մտացի և հեղգ .
և ընդ չուսանելն նոցա, 'ի բաց վարեաց յինքե-
նէն ասելով . Ի կորուստ եղեցին երկոքեանդ, զի
մինդ կամիս և ոչ կարես, իսկ միւսդ կարես՝ և ոչ
կամիս :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԼՈՒՐ ԵՒ ՏԵՍ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

Ա.

Հայաստան :

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ վառվռուուն կտրիճ-
ներն և գրիչներն բաւական չտեպելով ի-
րենց ընդհանուր հայրենիքը հռչակել,
գովել, մեծցընել, անոր մէջ ալ Վրկա-
դիոյ գաւառը գերազանց գովելի և իբ-
րե երանելեաց տեղ մը կը ցուցընէին,
և մեծ պարծանք էր կարենալ ըսելն՝
թէ Լա ես Վրկադացի . Լա ես Վրկա-
դիոյ : Տակնուլրայ եղած է հիմայ Վր-
կադիա ալ, բոլոր Յունաստանն ալ . սա-
կայն դեռ այս օրուան օրս ալ Յունաս-
տան Յունաստան է, բոլոր պարծենկոտ
Լաւոսայի մը պարծենկոտ մայրն է . հոն
կը փնտռեն մուսայից բնակարանը : —
Իսկ իմ հայրենիքս Հայաստան ինչու
այսօր ալ չըլլայ Հայաստան . միթէ մու-
սայից բնակարանէն աւելի բան չկայ իր
մէջ փնտռելու . որ աշխարհքին մէջն էր
ճշմարիտ Վրկադիայն, դրախտն Լադե-
մական . Ուրմպոսի թեթեւապար մու-
սայքն՝ Սասիսու նաժիշտներն չէն, որ
իրենց մայրենի երկրին կորուսեալ երա-
նութիւնը կ'երգեն անդադար բանա-
ստեղծից քնարներովն . ամէն սիրտ մէկ
կրթով մը, ամէն քնար մէկ երգով մը կը
բաբախէ, ամենուն սկիզբն ալ այն ե-
րանութեան փափագն է՝ որուն բնակա-
րանն ալ, վայելողքն ալ միայն Հայաս-
տանի մէջ եղած են : Լը թողում Յու-
նաց իրենց Յունաստանն, կ'ընտրեմ
ինձի իմ Հայաստանս . և մանաւանդ
հիմայ՝ որ ոչ միայն հեռաւոր ծագմանս
սիրով, հապա աչքով ալ տեսնելովս կը
զգամ 'ի սրտիս պարծանք մը ըսելու,
թէ Լա ես 'ի Հայաստանեայց . Լա ես
Հայկազուն :

() տար երկիր ծնած և մեծցած,
սրտիս ձգմամբ իմ հայրենեացս աշ-